

sklizně, nýbrž i brambory odjinud koupené, tedy brambory cizích zemědělských podniků. Žal. úřad na tuto otázku odpověděl záporně, vycházející z právního názoru, že má-li určitá vedlejší živnost, záležející ve zpracování zemědělských výrobků, býti vedlejší živností zemědělské produkce ve smyslu cit. paragrafu, musí vylučně se zabývatí zpracováním vlastních výrobků dotčeného zemědělského podniku, takže již jakékoli zpracování cizích zemědělských produktů odnímá živnosti té charakter živnosti vedlejší po rozumu cit. předpisu. Soud tento náhled nesdílí. Podle toho, co svrchu bylo řečeno, vylučovalo by zpracování cizích výrobků zemědělských jen tehdy přiznání charakteru vedlejší živnosti dotyčné výrobě, kdyby zpracování těchto cizích výrobků tvořilo pro sebe zvláštní účel vedle zpracování výrobků vlastních. Tam však, kde nákup a zpracování výrobků cizích děje se výlučně jen k tomu cíli, aby buď vůbec anebo lépe a účelněji mohly býti zpracovány výrobky vlastního zemědělského podniku ku prospěchu tohoto podniku, nelze míti zato, že by tím dotčená výroba ztrácela charakter vedlejší živnosti zemědělské výroby, vyňaté z ustanovení živn. řádu.

Rovněž skutečnost, že zemědělský podnikatel užívá při takové výrobě zapracovaných sil, nepřekáží sama o sobě tomu, aby výroba ona uznána byla za vedlejší živnost zemědělského podniku vyňatou z platnosti živn. řádu, ježto, jak již uvedeno, záleží jedině na tom, zda výroba ona je provozována v rámci zemědělského podniku jako pouhý adnex jeho a je s ním organicky spojena. Existence těchto předpokladů může však býti dána i tehdy, když podnikatel užívá při výrobě takových sil, které získaly si pro ni určitou zručnost.

Na druhé straně nebylo ovšem také možno dáti úplně za pravdu výkladu, který k čl. V. lit. a) uv. pat. k živn. řádu podává stížnost, vycházející z právního názoru, že podnikatel může zpracovávatí výrobky cizích zemědělských podniků bez omezení, jestliže jen z větší části zpracovává v dotčeném závodě výrobky vlastního zemědělského podniku, neboť — jak uvedeno — nákup a zpracování cizího produktu smí se bez újmy kvalifikace podniku podle čl. V. lit. a) cit. patentu dítí jen potud a v takovém množství, pokud jich jest zapotřebí k účelnému zpracování výrobků vlastních. Poněvadž ale stížnosti bylo dáti za pravdu v tom, že oba důvody, o něž se opírá nař. rozhodnutí, odporují zákonu, bylo toto zrušiti podle § 7 zákona o ss.

Č. 12.878.

Zdravotnictví: Podle zák. čl. XIV:1876 může býti povolena nová lékárna, jestliže tu nejsou skutečnosti, z nichž lze usuzovati, že by zřízením nové lékárny byla ohrožena existence trvajících lékáren.

(Nález z 28. dubna 1937 č. 12.354/37.)

Věc: Ph. Mr. Vojtěch F. v Bařově (adv. Dr. Robert Frank z Prahy) proti rozh. min. veř. zdrav. a těl. výchovy v Praze ze 17. února 1934 o zřízení lékárny ve Velké Dobroni.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Výměrem zem. úřadu v Užhorodě z 2. července 1931 byla Ph. Mr. Aladáru F. v Užhorodě, dnešní straně zúčastněné, udělena koncese ke zřízení veřejné lékárny ve Velké Dobroni a námitky Ph. Mr. Vojtěcha F., majitele veřejné lékárny v Baťově, dnešního st-le, byly zamítnuty, poněvadž mu bylo prokázáno, že zřízením veřejné lékárny ve Velké Dobroni nebude existenčně ohrožena lékárna v Baťově, vzdáleném od Velké Dobroně 8 km.

Tento výměr byl nař. rozhodnutím potvrzen.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss toto:

Podle § 134 odst. 3 zák. čl. XIV:1876 může býti povolení ke zřízení nové lékárny odepřeno jen tehdy, když se zřetelem na počet obyvatel, trvajících tam již lékárny a místní poměry náležitě se prokáže, že nová lékárna je natolik zbytečná, že by ohrožovala existenci takto rozmnožených lékáren. V § 17 statutu o lékárnách, vydaného na základě § 137 cit. zákona o úpravě zdravotnictví min. nař. ze 4. června 1883 č. 22.370 (R. T. č. 88/1883), se stanoví, že když v řízení o žádosti za povolení nové lékárny se zjistilo, že jejím zřízením by byla ohrožena existence takto rozmnožených lékáren, nesmí se před uplynutím 1 roku vůbec jednati o nové žádosti, v dalších 5 letech jen tehdy, když se náležitě prokáže, že na onom místě poměry od té doby zřízením nových komunikačních linek, továrních nebo jiných živnostenských a obchodních podniků nebo následkem jiných skutečností natolik se změnily, že následkem toho v obratu trvajících lékáren může býti dosaženo podstatně příznivějšího výsledku než dosud. V § 18 cit. statutu o lékárnách se pak praví, že ježto koncese ke zřízení nové lékárny podle § 134 cit. zdravotního zákona může býti odepřena jen tehdy, když se zřetelem na počet obyvatelstva, trvajících tam již lékárny a místní poměry náležitě se prokáže, že nová lékárna je natolik zbytečná, že by ohrožovala existenci takto rozmnožených lékáren, je ve vlastním zájmu lékárníka, aby vedl řádné obchodní knihy. Ze všech těchto ustanovení je zřejmo, že nová lékárna může býti povolena, jestliže tu nejsou skutečnosti, z nichž lze usuzovati, že by zřízením nové lékárny byla ohrožena existence trvajících lékáren; takovými skutečnostmi jsou na př. — jak plyne z cit. ustanovení zdravotního zákona a statutu o lékárnách — počet obyvatel, dopravní poměry, tovární nebo jiné živnostenské a obchodní podniky, obrat dosavadních lékáren. Správnost úsudku úřadu o tom, že zřízením nové lékárny nebude ohrožena existence trvajících lékáren, nemůže nss ke stížnosti legitimované strany, již je majitel lékárny již trvajících, který ve správním řízení namítal, že zřízením nové lékárny bude ohrožena existence jeho lékárny, přezkoumávati po stránce věcné, nýbrž pouze po formální stránce, totiž potud, zda rozhodnutí samo, po případě řízení sloužící mu za základ, netrpí vadami podle § 6 odst. 2 zákona o ss. — — — —

Č. 12.879.

Samospráva obecní. — Řízení správní: * Usnesení obecního zastupitelstva, kterým obec přejímá záruku za zúročení a umo-